

Nr 39.

Af herr Nilsson i Linnås m. fl. om skrifvelse till Kungl. Maj:t, angående upphörande af värnpliktiges skyldighet att undergå mönstring m. m.

»§ 32 i nu gällande värnpliktslag har följande lydelse:

1. Till beväringen hörande värnpliktige med undantag af dem, som under årets lopp varit i tjänstgöring eller som äro å sjömanshus inskrifna och till sjöfart inmönstrade, skola hvarje år undergå mönstring, som i denna paragraf omförmäles.

2. Med värnpliktige, utom dem som äro å sjömanshus inskrifne och tillhöra flottan, förrättas mönstringen å lämpliga ställen inom hvarje rullföringsområde. Från inställelse vid dylik mönstring äro dock befriade värnpliktige, hvilka, i enlighet med de närmare föreskrifter Konungen meddelar, till befälet afgifva tillförlitlig uppgift om bostad och sysselsättning.

3. Med värnpliktige, som äro å sjömanshus inskrifna och tillhöra flottan, förrättas mönstringen vid sjömanshus. Från inställelse vid dylik mönstring äro dock de befriade, som, i enlighet med de närmare föreskrifter Konungen meddelar, till sjömanshusombudsman afgifva tillförlitlig uppgift om bostad och sysselsättning.

4. Kallelse till mönstring verkställes genom kungörelse, som skall införas i en eller flera af ortens tidningar och uppläsas minst två gånger i kyrkorna samt offentligen anslås inom vederbörande kommuner.»

Som synes är hufvudinnehållet i denna paragraf, att beväringssman är skyldig att, sedan han fullgjort sin vapenöfning, årligen inställa sig vid mönstring, eller ock inom viss tid lämna tillförlitlig uppgift om bostad och sysselsättning till respektive rullföringsområdesbefälhafvare eller sjömanshusombudsman.

Denna paragraf har endast till syfte att skaffa vederbörande befäl underrättelse om beväringssmans boningsort och yrke inom den kommun,

där han är mantalsskrifven, då uti 33 § stadgas hur beväringssman beträffande anmälningsskyldighet skall förhålla sig i öfriga fall.

För fullgörandet af denna bestämmelse måste årligen mönstringar för rättas i olika delar af hvarje rullföringsområde, till hvilka den värnpliktige kallas. Infinner han sig ej vid mönstringen, är han skyldig att inom viss tid skicka in mönstringsanmälan; försummas detta, är han förfallen till böter.

Då fullgörandet af detta stadgande i sin nuvarande form åsamkar staten stora utgifter för bekostande af däri föreskrifna mönstringar m. m. samt då de värnpliktigas skyldigheter böra i möjligaste mån lindras, då detta kan ske utan skada för landets försvar, anser jag att frågan om en förenkling i detta förhållande borde tagas i öfvervägande.

Prästerskapet i hvarje pastorat torde med ledning af de böcker och handlingar, som för dem finnas tillgängliga, lätteligen kunna lämna här åsyftade uppgifter beträffande alla de beväringssmän, som äro boende inom deras kyrkobokföringsområde, detta så mycket mer, som de redan nu äro skyldiga att lämna uppgift angående utflyttningar och inflyttningar i ungefär samma syfte.

På grund af hvad jag sålunda anført får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla,

1:o) det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt låta utreda, om bestämmelsen uti 32 § värnpliktslagen angående mönstring lämpligen kan ur lagen utgå,

2:o) att Kungl. Maj:t likaledes måtte låta utreda, huruvida den i samma paragraf stadgade anmälningsskyldighet kunde utgå, och i dess ställe uppgifter årligen lämnas af vederbörande prästerskap,

samt att Kungl. Maj:t måtte för Riksdagen framlägga de förslag, hvartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 23 januari 1911.

Bernhard Nilsson.

I ofvanstående motion instämma:

Carl F. Sjöberg.

E. Räf.

Edvard Johansson.

C. A. Danielsson.

J. A. Jonsson.

Robert Johansson.